

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 20

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΣΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 25 Μαΐου 1875.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πρὶν καταβῆ ὁ Ἰησοῦς νὰ διορθώσῃ τὰ παροράματα ὅσα ἀπέμειναν εἰς τὸν κόσμον καὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν, οἱ προφῆται ἔχαιρον μεγάλην ὑπόληψιν καὶ ἐκαλοῦντο Σολομῶντες ἢ Ἡσαΐαι. Ἐκτοτε ὅμως τὸ ἐπάγγελμα ἐξέπεσαν, οἱ Ἡσαΐαι ἔγειναν Καζαμίαι καὶ αἱ προφητεῖαι αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τοὺς δρόμους ἀντὶ δέκα λεπτῶν.

Τοῦτο ἀναφέρω ἵνα μὴ νομίσῃ τις ὅτι ὑπερφηανεύθη διότι ἐπληρώθη μία προφητεία καὶ ἐμοῦ τοῦ ὑποσημειομένου Θεοτούμπη.

Ἐν τῷ προτελευταίῳ μου δελτίῳ προεῖπον ὅτι τὸ ἄγριον ἐκεῖνο παράρτημα καὶ αἱ φωναί, δι' ὧν τὰ κόμματα ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Τρικούπην, ἐλθόντα νὰ δώσῃ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας (ἐκτὸς μόνων τριῶν) ὅ,τι ἐζήτουν, ἤθελε προξενήσῃ κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἔξω κόσμον. Σήμερον ἡ *Ἡμέρα* περιέχει τὴν πλήρωσιν τῆς προφητείας, ἥτοι δλόκληρον σειρὰν ἄρθρων ἐκ μεγαλοσχημῶν ἐφημερίδων τῆς Εὐρώπης, αἵτινες στεφανοῦσι τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τὴν γενέτειραν αὐτῆς Ἑλλάδα, διὰ φλόμου, ἀκανθῶν καὶ πράσων.

Ἀληθές ἐστὶν ὅτι, πλὴν τῶν ἀνωτέρω χόρτων, αἱ ἐφημερίδες αὐταὶ περιέχουσι καὶ ἀνοησίας, ὅτι λ. χ. τὸ Βαρβάκειον εἶναι πόλις τῆς Πελοποννήσου, ἔχουσα πανεπιστήμιον τοῦ ὁποίου ἐστασίασαν οἱ φοιτηταί, ὅτι ὁ ναύαρχος Κανάρης φορεῖ φουστανέλλα, ὁ ἀξιότιμος κ. Κουμουνδούρος ἐξοπλίζει Μανιάτας κατὰ τοῦ Γεωργίου καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀρμόζοντα εἰς τὸ στόμα κατοίκων τῆς σελήνης. Αἱ ἀνοησαί ὅμως αὐταὶ οὐδὲν ἐμποδίζουσι τοὺς Εὐρω-

παίους νὰ ἔχωσι δίκαιον ἐν τῷ συνόλω, ὡς θέλω προσπαθήσει ν' ἀποδείξω λαμβάνων ὡς παράδειγμα τοὺς Σελήνιτας, ἀφοῦ ἔτυχε νὰ ἐνθυμηθῶ αὐτοὺς ἀνωτέρω.

Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ νυκτερινοῦ ἀστρου διακρίνομεν κηλίδας καὶ στίγματα, τὰ ὅποια ὡς ἔρη, κοιλάδας, φρέατα ἢ καὶ τοίχους οἰκοδομῶν περιγράφουσι οἱ ἀστρονόμοι, δίδοντες εἰς ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἴδιον ὄνομα, ὡς ὁ Ἀδάμ εἰς τὰ ζῶα.

Τὰς περιγραφὰς ταύτας ἀν ἀνεγίνωσκον οἱ Σελήνιται, ἤθελον βεβαίως ξεκαρδισθῆ εἰς τὴν βράχιν τῶν ἐπιγείων ἀστρονόμων, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ὑπέπεσαν πιθανῶς εἰς τινὰς ἀνακριβεῖας, πρὸ πάντων περὶ τὴν ὀνοματολογίαν τῶν χωρῶν τῆς σελήνης. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως εἰ σελήνιται, μὴ ἔχοντες Λεβεριέρους καὶ Κοκαίδας, ἀφοῦ τοιοῦτοι δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἄνευ μισθοῦ καὶ ἀτμοσφαιρας, ἀγνοοῦσι πιθανῶς ὅτι κατοικία αὐτῶν εἶναι στρογγύλη, ἐνθ' ἡ ἀπόστασις καθιστᾷ τὴν στρογγυλότητα ταύτην καταφανῆ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀγεωμετρήτους τῆς γῆς.

Ὅπως ἀπαραλλάκτως καλοῖσιν τὰν τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλον δύνανται μὲν ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ν' ἀπατηθῶσι περὶ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ Κανάρη, τὴν τοποθεσίαν τοῦ Βαρβακειοῦ, τοὺς ἐπλίτας τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τὰς ἄλλας λεπτομερείας, ἀλλ' ἕνεκα αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποστάσεως κάλλιον ἡμῶν διακρίνουσι τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ πολιτικοῦ ἔλκου, τὸ ὁποῖον λυκαίνεται τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ πανάγαθος Θεὸς ἔδωκεν ἡμῖν στόμα ἵνα γελῶμεν εἰς τὰς ἀνοησίας τῶν Εὐρωπαίων, ἐλάβομεν ὅμως παρ' αὐτοῦ καὶ ὧτα τὰ ὅποια πρέπει ν' ἀνοίγωμεν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἀληθειῶν, ὅσον μαῦραι καὶ ἀν ἦναι.

Ἐξ ὅλων τῶν μαύρων ἀληθειῶν ὅσας ἀκούομεν σήμερον παρὰ τῶν Εὐρωπαίων ἢ ἀληθεστέρα εἶναι ἢ ἀκύλουθός,

ὅτι ὡς αἱ ἀμαρτίαι τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων προσκάλισαν τὸ πῦρ τοῦ οὐρανοῦ, οὕτω καὶ παρ' ἡμῶν τῶν κομμμάτων αἱ ἐριδὲς τὴν ὑπουργεῖαν τοῦ κ. Βούλγαρη καὶ τὰ παρεπιμένα.

Ἡ μάστιξ ὑπῆρξε τοσοῦτον φοβερὰ, ὥστε οἱ μαστιζόμενοι λησμονήσαντες τὸ παρελθὸν ἐσφιζαν ἀλλήλων τὴν χεῖρα. Τὴν εὐλακρίνειαν τῆς μετανοίας ταύτης καὶ τῆς ἐνώσεως οὐδέποτε ὑποπεύομεν' πιστεύομεν ὅμως ὅτι μέχρι οὐ κλείσωσιν αἱ πληγαὶ τῆς πρὶν διχονοίας καὶ ἐκριζωθῶσι μέχρι ἐνδὸς οἱ ἐδόντες τῆς βουλγαρικῆς ἐχθρῆς, κάλλιστον κόσμημα διὰ τοῦ κομματάρχου ἤθελεν εἶναι σφραγὶς ἐπὶ τοῦ στόματος καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· σάκκος μετανοούντος. Ἐν τοιαύτῃ περιβολῇ ἀρμύζει αὐτοῖς νὰ ἐκτελέσωσι τὸν κανόνα τῶν πρὶν ἀμαρτιῶν, μέχρι οὐ λάθωσι παρὰ τῆς βουλῆς τὴν ἀρεσὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἣν οὐδεὶς δύναται ν' ἀμειψήσῃ αὐτοῖς, ἐφ' ὅσον διαρκῆ ἡ συγχώρευσις καὶ εὐχρηστίαται ἕκαστος· νὰ χωνεύῃ ἐν εἰρήνῃ τὸ ἀναλογεῖν αὐτῷ τρίτον τῆς πῆττας.

Τοῦ δὲ κ. Τρικούπη ἡ ἀποστολὴ εἶναι καὶ μάλλον εὐχάριστος καὶ ἀπλουστερὰ. Μὴ ἔχων κομματικὸν παρελθὸν καὶ οὐδέποτε τσίνας εἰς τὸν κ. Βούλγαρη οὐδὲ τὴν ἀκραν τῶν δακτύλων, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐνδυθῇ σάκκον μετανοίας, ἀλλὰ δύναται ἀποχωρῶν μετ' ὀλίγον ν' ἀξιώσῃ τὸν τίτλον παρθένου ἐν μέσῳ Μαγδαληνῶν. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ τήρησις τῆς τοιαύτης ἀγνότητος εἶναι δύσκολος ἐν Ἑλλάδι εἰς πολιτικὸν ἄνδρα. Ὅπως οὐδέποτε ὅμως ἔχομεν εὐλόγους ἀφορμὰς νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι, ἂν ἐνειδίση τίς ποτε καὶ αὐτῷ ὑπερβολικὸν ἔρωτα πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ὁ κ. Τρικούπης θέλει δυνήθῃ τοῦλάχιστον ν' ἀποκριθῇ ὡς ὁ Ἀριστιππος εἰς τὸν συκοφάντην «Ἐγὼ ἐγὼ τὴν Λαίδα, ἀλλ' οὐχὶ ἐμὲ ἡ Λαίς.»

Θ.

ΣΚΝΙΠΗΣ

Ὁ ἀξιότιμος καὶ πολυμαθὴς κ. Ἀφεντούλης, ἀπαντήσας τὸν ἀνακτορικὸν κηπουρὸν κ. Σμιθ ἀτενίζοντα μετὰ λύπης ὄραϊον φοίνικα πλησιάζοντα νὰ ξηρανθῇ, συνεβούλευσεν αὐτὸν νὰ καθῆται τὸν φοίνικα τοῦτον, ἵνα ἀναγεννηθῇ ἐκ τῆς τέρας του.

Συμβουλευόμεν τοὺς νέους, ὅσοι ἀγαπῶσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν, νὰ φεύγωσι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἐκθέσεως, ὅπου ἐν εἰδει aquarelles ἐστήθησαν ἐπικίνδυνοι παγίδες πρὸς ἄγρην γαμβρῶν. Μεταξὺ τῶν εἰκόνων τούτων διαπρέπει ἡ τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀγ. Θεοδώρων, εἰς ἣν θέλει ὀδηγηθῆ ὁ παγιδευθεὶς.

Μετὰ προσεκτικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει ἀγαλμάτων κατήντησε καὶ ὁ «Ἀσμοδαῖος» νὰ παραδειχθῇ ὡς ἐρθὴν τὴν κρίσιν τοῦ κ. Α. Παγκαθῆ, καθ' ὃν ὁ μακαρίτης Πολυζώης εἶναι ὁ μόνος Φειδίας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

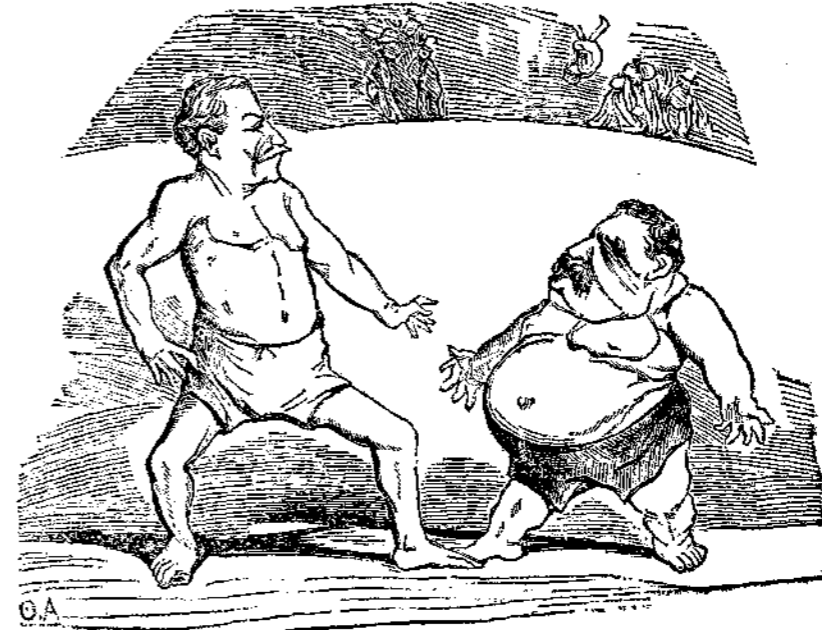
Ὅτι ἡ ἐφετεινὴ Ἐκθεσις ἐκθέτει ἡμᾶς εἰς τὸν κοινὸν περίγελον οὐδεὶς δυστυχῶς δύναται ν' ἀμειψήσῃ· εὐτυχῶς ὅμως τὰ ἐν αὐτῇ ἐκθέματα ἀντιπροσωπεύουσι τὴν καλλιτεχνίαν καὶ βιομηχανίαν τοῦ τόπου, ὅσον ἐν τῇ σπηλιτικῇ Βουλῇ οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Ἀχολος, Δουζίνιας, Κασμάτης καὶ Βολτέρρας τὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν δεινότητα καὶ εὐγλωττίαν. Ὅπως ἐν τῇ Βουλῇ οὕτω καὶ ἐν τῇ Ἐκθέσει, ἐπὶ ἄρχοντος Βούλγαρη γενομένη, συνηθροίσθησαν τὰ περικαθάρματα.

Εἰς ὁπαδὸς τῶν ταλικῶν αἰτίων ἔλεγε χθὲς μετὰ συγκινήσεως. «Αἱ βουλαὶ τῆς Θεῆς Πρωνοίας εἶναι ὄντως ἀξιοθαύμαστοι· ἐπιτρέψασι νὰ γενῶνται ποιηταὶ οἷος ὁ Ἀντωνιάδης, ἐφρόντισε νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κριτὰς οἷος ὁ Ἀφεντούλης, ἵνα τοὺς βραβεύωσι.»

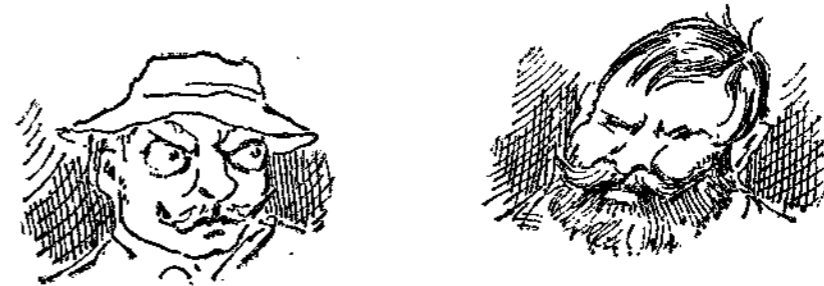
Περὶ τῆς γενομένης δωροδοκίας κατὰ τὴν χειροτονίαν τῶν Ἐπισκόπων ἡ ἀνάκρισις συσσωρεύει καθ' ἑκάστην ἀποδείξεις αὐτοφώτους ὡς τὰ ὀπίσθια τῶν πυγολαμπίδων. Ταύτας ὅμως ὁ κ. Βαλασσόπουλος ἐπιμένει νὰ ὀνομάζῃ καὶ νὰ καταγγέλλῃ ὡς ἀνεπαρκεῖς καὶ ἀορίστους, ἐπιθυμῶν ν' ἀναστηθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ αἱ μεσαιωνικαὶ διατάξεις τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου. Κατὰ ταύτας ὁ ἐγκαλῶν τὴν σύζυγόν του ἐπὶ μοιχείᾳ ἐὰν ἀποδείξῃ ἤδη τὰ «Unus cum una, solus cum sola, in lecto jacentes», ὑπεχρεοῦτο ἀκόμη ν' ἀποδείξῃ καὶ τὸ Membrum in membro.

Περὶ τοῦ Φαλήρου μόνον καλὰ ἔχομεν νὰ εἰπώμεν. Κάρις εἰς τὸν ζῆλον τοῦ ἀξιότιμου κ. Χατζῆ Πέτρου οἱ κλητῆρες ἀπέθεντο μετὰ τῆς γενειάδος καὶ τὴν βουλγαρικὴν αὐτῶν βαρβαρότητα. Τὸ ὕδωρ τοῦ καφφενείου εἶναι μὲν ὀλίγον ὑπόγλυφον, ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ ἐκθυφάνου καθαροτάτη. Ἡ αὐλαία παριστᾷ κυπαρίσσους καὶ ροδοδάφνας ἀναδυομένας ὡς Ἀφροδίται ἐκ τῶν κυμάτων, ἀλλ' αἱ δύο πρωτοψάλτριάς δὲν στεροῦνται οὔτε κάλλους οὔτε τέχνης. Προσερχόμενός τις εἰς τὸ ἀλίπεδον, βυθίζεται εἰς κινήτην ἄμμον μέχρι γονάτων, ἀλλ' ἡ αὔρα τῆς θαλάσσης εἶναι ζωογόνος. Ὅσάκις εἰς πάντα ταῦτα προστίθεται καὶ τὸ φέγγος τῆς πανσελήνου, ἡ διεσθυναὶς θέλει εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀξία.

ΘΕΟΤΟΤΜΗΣ.

Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες

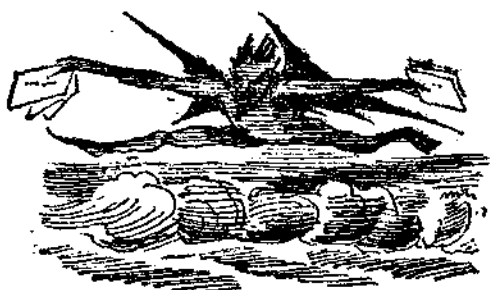

Ἐμποροὶ ψήφων

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

- ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.** "Λοσπρό είναι και τὸ χιόνι,
και τὸ κατοουροῦν οἱ σκύλοι.
- ΜΠΕΝΣΗΣ.** Γλυκά 'τανε και τὰ 'φαγες,
ξυνὰ θὰ τὰ ξεράσης.
- ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ.** Γλυκιάτατό μου πράσσο,
και πῶς νὰ σὲ ξεχάσω.
- ΒΟΥΓΑΡΗΣ.** "Ας γυρίζη ὁ μύλος,
κι' ἄς μουγκρίζη ὁ σκύλος.
- ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.** Chi ha morale
è un animale,
Chi ha vergogna
è una carogna.
- ΒΑΣΙΛΩΡΙΤΗΣ.** "Ας μ' ἀγαπάει ὁ 'πίσκοπος
κι' ἄς μὲ μισοῦν οἱ διάκoi.
- ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ.** 'Ακόμη δὲν ἀπέθανα
και μὲ κληρονομοῦνε.
- ΤΣΙΜΠΟΥΡΑΚΗΣ** Βαρέθηκα τὸ Δάνδολο
κι' ἐπῆγα 'ς τὸν Κορνάρο.
- Α. ΡΑΛΛΗΣ.** Μούστος εἶμαι και θὰ θράσω.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

Κόμει συντάκτα τοῦ 'Ασμοδαίου,

Παρέστημεν και ἡμεῖς τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς
τοὺς 'Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας, ὅπου περὶ τὴν 5ῃ ὥραν Μ.Μ.

μετὰ μεγίστης ἀνυπομονησίας περιεμένομεν τοὺς Βασι-
λεῖς, ἔτοιμοι ὄντες νὰ ζητωκραυγάσωμεν. Ἀλλὰ δὲν ἐφά-
νησαν, και οὕτως ἡ βασιλικὴ σκιάς ἐκρίθη νὰ δοθῆ εἰς
τὸν πρέσβυν τῆς Τουρκίας, ἔχοντα τὸ δικαίωμα τοῦτο,
ὡς πρεσβύτερον τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Ὑπὸ τοὺς
πόδας λοιπὸν αὐτοῦ διένειμεν ἡ ἐπιτροπὴ τὰ νικητήρια.
'Εν τούτοις τὸ θέαμα ἦτο λαμπρότατον, μάλιστα περὶ
τὰ τέλη ὅτε τὸν σταυρὸν τῶν σημαίων ἐφώτιζεν ἡ μνησεί-
δης σελήνη.

I. Δ. Μ.

Κατὰ τὸν κ. Γιαννόπουλον πᾶς ἐκθέτης ὑποχρεοῦται,
ἐπὶ ποινὴ ἀποκλεισμοῦ, νὰ ἐκθέσῃ ὅχι ὅ,τι νομίζει καλὸν
ἀλλ' ὅ,τι θέλει ὁ κ. ἀντιπρόεδρος. Ἦδη ἐξηγείται πῶς ἐξε-
τέθησαν τὸ ζεῦγος ἐκείνο τῶν ἀφροδιτῶν, ἡ φωτογραφία τοῦ
ἐν Θεσσαλονίκῃ προξένου κ. Λαγκαδά, αἱ ἀντιγραφαὶ τοῦ
κ. Καλυβωκῆ και ἄλλων, τὰ ἀγγλικὰ πηλοπλάσματα ὡς
δείγματα διὰ παραγγελίαν τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ MAW AND
COS, αἱ μηχαναὶ βραπτικῆς, τὰ δείγματα ἐλαίου και
οἴνου τῆς Λούκας και τοῦ Bordeaux ὡς ἐγχώρια, τὸ
προκατακλυσματικὸν ἐρμάριον τοῦ κ. Λάνδερερ, ἐν χοιρομέ-
ριον, ἐν σαλτσιτσότο και ἄλλα πολλὰ, ἅτινα παραλείπο-
μεν δι' ἔλλειψιν χώρου.

'Εὰν λοιπὸν ἡ ἐκθεσις περιστῆ τουρκικὸν παζάρι, δημο-
λογουμένως πρέπει ν' ἀποδοθῆ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ
καλλισθέτου κ. ἀντιπροέδρου.

Τὸ βραβεῖον τοῦ κυλίνδρου ἔλαβε τὴν παρελθοῦσαν
Κυριακὴν ὁ κ. Α. Ν. τρεῖς ποιησάμενος γύρους εἰς τὸν ἀέρα
μετ' ἄκρας ἐπιτυχίας.

Τοῦτο σημειοῦμεν ἐπειδὴ αἱ ἄλλαι συνάδελφοι παρέ-
λειψαν νὰ κάμωσι λόγον.

ΤΥΠΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ